

Toch nog maar een afzakkertje...

Eigenlijk hadden we in oktober het scootmobielseizoen al afgesloten, maar dat was door de valpartij van mevrouw Van de Zande toch een beetje in mineur en dat willen we natuurlijk liever niet!

Daarom hebben we er op 7 november nog maar een klein afzakkertje aan vastgeknoopt. En boffen dat we deden! De zon scheen volop, hoewel het natuurlijk wel frisjes was. Maar de dag erna sloeg het weer helemaal om; we waren dus nog net op tijd voor de nu toch echt allerlaatste rit van het seizoen.

'Regencapes'

Tot onze verrassing stond Ronnie ons weer op te wachten met zijn servicebus. Daar hadden we niet op gerekend, want we hadden maar tot oktober 'besproken'. Ook dit was een prettige verrassing. Ronnie gaf tussen de bedrijven door ook uitleg over de regencapes die hij de vorige keer had uitgedeeld. Wij kwamen er nl. maar niet uit hoe je die dingen aan moest doen. Dat was geen wonder, want het waren helemaal geen capes! Het bleken schootdoeken te zijn die de benen bij regen, hagel en sneeuw droog moesten houden. Toen hij even voordeed hoe je zo'n ding aan moest doen, bleek het heel simpel...

Pad op wielen

Onze tocht was helemaal voor mensen op wielen; we gingen naar de twee paden in Best en Son die speciaal voor rolstoelen, buggy's, rollators en natuurlijk ook scootmobielen zijn aangelegd. Eerst deden we het pad in Son aan; voor velen onbekend terrein. Het is een mooi pad met leuke informatieborden op zithoogte. Daardoor is het niet alleen goed te lezen voor mensen die niet kunnen staan, maar ook voor kinderen. De teksten zijn eenvoudig gehouden en dus ook goed te lezen voor mensen met een lichte verstandelijke beperking. Hier is goed over nagedacht; op deze manier is het pad echt bruikbaar voor iedereen!

Ook zijn er leuke picknicktafels waar je met een rolstoel onder kunt rijden. Dat hebben we maar even niet uitgeprobeerd. Een leuke tip voor de zomermaanden!

Aan het gebak in het Boshuys

Hoewel het allemaal erg mooi was, hadden we het wel koud gekregen. Na het pad in Son dus met gezinde spoed naar het Boshuys voor de koffie of thee. Om de afsluiting een feestelijk tintje te geven, trakteerde Best on Wheels op gebak. Velen kozen voor appelgebak en keken enigszins beduusd naar hun bestelling. Het bleken niet al te grote rondjes te zijn met veel noten erop en her en der ook wat appelstukjes. Wel lekker, maar ook een beetje raar, vonden sommigen. Nee, dan hadden de mensen die voor het monchou gebak hadden gekozen, het beter gedaan! Een flinke punt (oftewel een complete maaltijd) met een heerlijke frambozenbovenlaag.

Toen we allemaal verzadigd en weer op temperatuur waren, reden we via het Joe Mannpad weer naar Best. Helaas zag Marijan v.d. Linden een grote kei bij de ingang

over het hoofd en kwam ze daardoor lelijk te val. Gelukkig liep ze geen letsel op, maar het was wel weer even schrikken. En we hadden nog wel zo gehoopt op een tocht zonder valpartijen!

Het pad zelf had iets sprookjesachtigs in de late namiddagzon. Over de grote vlakten kon je je zo elfjes en feeën voorstellen die je in dit gouden uur tussen licht en donker mee zouden gaan voeren, ver weg naar een onbekend land...

Voor de 'harde kern' was er nog de nazit in het Ambacht, maar daarmee werd het kaarsje van het scootmobielseizoen toch echt definitief uitgeblazen!

Hoewel..., in de tussenliggende maanden tot het begin van het nieuwe scootmobieljaar 2018 gaan we gewoon elke maand gezellig koffie of thee drinken met elkaar in Il Gusto!